

“Piena ceļš” jaunās

IVETA TOMSONE, autore foto

Kooperatīva “Piena ceļš” jaunais padomes priekšsēdētājs MĀRTIŅS NEIBERGS, kurš amatā ievēlēts aizvadītajā vasarā, piensaimnieku aprindās ir maz zināms. Līdz ar viņa ienākšanu kooperatīva vadībā sācies jauns pavērsiens ne tikai viena kooperatīva, bet visa Baltijas reģiona kooperācijas sistēmā – augustā Igaunijas “E-piim” un Latvijas “Piena ceļš” nobalsoja par apvienošanos, lai kopīgi līdz 2021. gadam uzbūvētu jaunu pārstrādes rūpnīcu Igaunijā, Paidē, papildus jau abiem kooperatīviem esošajām 4 rūpnīcām. Intervijā – par to, kādas pārmaiņas gaidāmas, un par cerībām, kas saistītas ar jauna starpvalstu kooperatīva “SCE E-piim” veidošanu.

– Kopš jūnija kooperatīvam “Piena ceļš” ir jauna padome, par kuras vadītāju esat iecelts. Piensaimnieku aprindās neesat zināms, kā nokļūvat kooperatīvā?

– Stāsts ir samērā vienkāršs. Manai mammai, Dacei Neibergai, pieder SIA “Firma “Pasāža””, un viņa kooperatīvā “Piena ceļš” darbojas jau gandrīz kopš pirmsākumiem. Vienmēr esam pārrunājuši, kas notiek kooperatīvā, tajā skaitā arī apvienošanās sarunu gaitu ar Igaunijas “E-piim”. Zināju, ka “Piena ceļam” ne vienmēr gājis viegli, jo īpaši ar “Jaunpils pienotavas” rūpnīcu, tādēļ mamma palūdza mani iesaistīties, lai ar savām zināšanām finanšu jomā pavērtēju sadarbības iespējas ar Igaunijas kooperatīvu. Sāku iesaistīties apvienošanās procesā, sadarbojos ar iepriekšējo padomes priekšsēdētāju Anriju Aumali, braucu līdzī uz Igauniju, kur notika sarunas par apvienošanos ar “E-piim”, sāku uzdot aizvien vairāk jautājumu, jo bija neskaidrības. Vienā brīdī kļuva skaidrs, ka varu iesaistīties kooperatīva darbā. Šobrīd man

nav citu darba tiesisko attiecību, un varēju pieņemt piedāvājumu startēt uz vietu “Piena ceļa” padomē. Jūnijā notika vēlēšanas, kā rezultātā padomē tika veiktas ievērojamas izmaiņas. Uz priekšsēdētāja vietu atteicās startēt SIA “Lestene” saimnieks Egils Seņkāns, kuram ir daudz darba savā saimniecībā. Arī Lilija Bērtulsone, SIA “Ozoli Eko” saimniece, pateica, ka vēlas, lai vairāk iesaistās jaunā paaudze. Vēlēšanu rezultātā padomē ievēlēja mani, Jāni Bērtulsonu un Guntaru Seņkānu, kurš pēc profesijas ir jurists, pārējie palika no iepriekšējās padomes.

Par padomes priekšsēdētāju mani ievēlēja tādēļ, ka no kooperatīva biedriem sapratu, ka viņi vēlējas straujākas pārmaiņas. Jā, darbs notika, taču kustība pareizajā virzienā, šķiet, bija par lēnu.

Iepriekš esmu strādājis banku sektorā un man pagaidām nav plašas zināšanas par piena industriju un cilvēkiem, kas tajā apgrozās, bet varbūt tas nav slikti. Man ir iespēja mācīties, uzzināt ko jaunu, apgūt piena ražošanas un pārstrādes nianšes.

Man ir vēlme zemniekiem palīdzēt, jo viņi ir aizņēmti savās saimniecībās un ikdienā nesaskaras ar lielu biznesa struktūru vadības principiem. Strādājot bankā kredītēšanas daļā, man ikdienā nācās analizēt biznesa plānus, pieņemt lēmumus. Mēdz teikt, ka bankas ir birokrātiskas, taču kārtībai ir jābūt. Manuprāt, “Piena ceļā” un “Jaunpils pienotavā” nedaudz pietrūkst kārtības un organizētības – atskaites, vadības ziņojumi un pārējais, kas ar to saistīts. Padomes funkcija ir uzraudzīt valdes darbu un pārstāvēt biedru intereses.